

СВИРЕПИЙ УЧИТЕЛЪ.

Който не милѣй своитѣ дѣца и, вмѣсто баща, става на тѣхъ вѣрлий мѣчителъ, какъ ще да милѣй чюждитѣ и да ги възпитва съ добро, ако му са прѣдадхтъ на рѣшѣтѣ нѣколко невинни дѣца?

Мѣжду разнитѣ приказки и нѣкои истински повѣсти, що събѣрахъ и написахъ тукъ, у едно село въ нашенско ми приказахъ и слѣдующата случка, която си е истинско и очевѣстно събитіе.

Единъ учитель, който бѣше учителствовалъ на нѣколко мѣста, спорѣдъ опорничавія си духъ и голѣма свирепость, що имаше, нийдѣ го вече неприбирахъ да учи дѣца. За него приказватъ, че когато са ядосвалъ на дѣцата биялъ всичкитѣ нарѣдъ безъ милость—удрялъ дѣто завърне, не глѣдалъ глава или око.—Отъ това горкитѣ дѣца са наплашвахъ, щото кога имъ поменяхъ школа и учитель, отъ страхъ треперяхъ. Дѣто станеше учитель оттамъ са разбѣгвахъ повечето ученици; защото нѣмаше момче, на което ухото да не е отлепено отъ много теглѣне, и други таквизъ, колкото щещъ, варварски наказания употребяваше тойзи учитель—мѣчителъ.

Най-сѣтнѣ отрѣдомъ испяденъ и отъ всички намразенъ нѣмаше вече за него мѣсто и работа; той сѣди празенъ у дома си и незнае кѣдѣ да отидѣ, че и жена му нѣма мира отъ него: „Празденъ мѣжъ, остъръ ножъ“, дума женска поговорка. И наистина той стана по-зълъ и свирепъ отъ колкото бѣше: кога дѣцата подгонва и ги бие, кога съ жена си са припира, току мѣрмори и се току ще търси *махан* да са кара.

Веднѣжъ на какъ са случило да си доде отвѣнъ сърдитъ и ядосанъ, а едничкото негово 5—6 годишно момченце, което, като всяко дѣте си играеше по двора, посрѣща баща си и, скачащицъ, зело да му приказва нѣщо си и да му са радва наоколо. Свирепий баща, разгнѣвенъ, улавя дѣтего и го тръшва на земята, съ